

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
למאן דאמר שביעי לסוכה - ברוכי נמי מברכינן												■	◊	מז.	
למאן דאמר שמיני לזה ולזה - ברוכי לא מברכינן.													■	מז.	
נקוט דרבי יוחנן בידך, דרב הונא בר ביזנא וכל גדולי הדור איקלעו בסוכה בשמיני ספק שביעי, מיתב הוו יתבי ברוכי לא ברוכי.	רב יוסף:												■	◊	מז.
ודלמא סבירא להו כמאן דאמר כיון שבירך יום טוב ראשון שוב אינו מברך?													?	מז.	
גמירי דמאפר אתו.													!	מז.	
ברוכי - כולי עלמא לא פליגי דלא מברכינן, כי פליגי - למיתב.	איכא דאמרי:												■	◊	מז.
למאן דאמר שבעה לסוכה - מיתב יתבינן													■	מז.	
ולמאן דאמר שמיני לזה ולזה - מיתב נמי לא יתבינן.													■	מז.	
נקוט דרבי יוחנן בידך, דמרא דשמעתא מני - רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת, ובשמיני ספק שביעי לבר מסוכה יתיב.	רב יוסף:												■	◊	מז.
והלכתא: מיתב יתבינן, ברוכי לא מברכינן.													■	◊	מז.
אומרים זמן בשמיני של חג, ואין אומרים זמן בשביעי של פסח.	רבי יוחנן:												■	◊	מז.
תדע, שהרי חלוק בשלושה דברים: בסוכה, ולולב, וניסוך המים.	רבי לוי בר חמא ואיתימא רבי חמא בר חנינא:												■	◊	מז.
בלוג היה מנסך כל שמונה	ולרבי יהודה, דאמר:												■	מז.	
הרי חלוק בשני דברים.													■	מז.	
אי הכי שביעי של פסח נמי, הרי חלוק באכילת מצה													?	◊	מז.
לילה ראשונה - חובה, מכאן ואילך - רשות.	דאמר מר:												■	?	מז.
הכי השתא? - התם - מלילה חלוק, מיום - אינו חלוק. הכא - אפילו מיום נמי חלוק.													!	◊	מז.
זה חלוק משלפניו, וזה חלוק משלפני פניו.	רבינא												!	◊	מז.
הכא כתיב פר, התם כתיב פרים.	רב פפא												!	◊	מז.
הכא כתיב ביום, התם כתיב וביום.	רב נחמן בר יצחק:												!	◊	מז.
הכא כתיב (במדבר כט) כמשפט התם כתיב כמשפטם.	רב אשי:												!	◊	מז.
לימא מסייע ליה:													■	מז.	
הפרים האילים והכבשים - מעכבין זה את זה	[תניא - רבנן]												■	◊	מז.
פרים - אין מעכבין זה את זה, שהרי מתמעטין והולכין.	רבי יהודה:												■	◊	מז.
והלא כולן מתמעטין והולכין בשמיני?	אמרו לו: [רבנן]												?	◊	מז.
שמיני רגל בפני עצמו הוא, שכשם ששבעת ימי החג טעונין קרבן ושיר וברכה ולינה - אף שמיני טעון קרבן ושיר וברכה ולינה.	אמר להן: [רבי יהודה]												!	◊	מז.
מאי לאו - זמן?													■	מז.	
לא, ברכת המזון ותפלה.													?	◊	מז.
הכי נמי מסתברא. דאי סלקא דעתך זמן - זמן כל שבעה מי איכא?													?	מז.	
הא לא קשיא, דאי לא בריך האידנא - מברך למחר, או ליומא אחרינא.													!	◊	מז.
מכל מקום כוס בעינן.													?	מז.	

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
סוכה-לולב וערבה	מאן דאמר														
מימרא															
לימא מסייע ליה לרב נחמן		⚡									◊	מד:			
זמן אומר אפילו בשוק.	דאמר רב נחמן:	■	⚡								◊	מד:			
דאי אמרת בעינן כוס - כוס כל יומא מי איכא?		⚡									◊	מד:			
דלמא דאיכלע ליה כוס.		!									◊	מד:			
וסבר רבי יהודה שמני טעון לינה?										⚡		מד:			
מנין לפסח שני שאינו טעון לינה - שנאמר (דברים טז) ופנית בבקר והלכת לאהלך, וכתוב (דברים טז) ששת ימים תאכל מצות את שטעון ששה - טעון לינה, את שאינו טעון ששה - אינו טעון לינה.	והא תניא, רבי יהודה:									■	⚡	◊	מד:		
למעוטי מאי? לאו למעוטי נמי שמני של חג?											⚡		מד:		
לא, למעוטי פסח שני דכוותיה.											!	◊	מד:		
הכי נמי מסתברא											■	◊	מד:		
הביכורים טעונין קרבן, ושיר, ותנופה, ולינה.	דתנן:										■	■	◊	מד:	
מאן שמעת ליה דאמר תנופה - רבי יהודה, וקאמר טעון לינה.											■		מד:		
(דברים כז) והנחתו - זו תנופה. אתה אומר זו תנופה, או אינו אלא הנחה ממש? כשהוא אומר והניחו - הרי הנחה אמור, הא מה אני מקיים והנחתו - זו תנופה.	דתניא, רבי יהודה:										■	■	◊	מד:	
ודלמא רבי אליעזר בן יעקב היא?											⚡		◊	מד:	
(דברים כז) ולקח הכהן הטנא מידך - לימד על הביכורים שטעונין תנופה, דברי רבי אליעזר בן יעקב.	דתניא: [רבי אליעזר בן יעקב]										■	⚡	◊	מד:	
מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב											^		מד:		
אתיא יד יד משלמים, כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך וכתוב התם (ויקרא ז) ידיו תביאנה את אשי ה', מה כאן כהן - אף להלן כהן. ומה להלן בעלים - אף כאן - בעלים. הא כיצד? כהן מניח ידו תחת יד בעלים, מאי הוי עלה?											!	◊	מד:		
אומרים זמן בשמיני של חג	רב נחמן:										■	■	!	◊	מד:
אין אומרים זמן בשמיני של חג.	רב ששת										■	■	!	◊	מד:
והלכתא: אומרים זמן בשמיני של חג.												■		◊	מד:
תניא כוותיה דרב נחמן:												■		◊	מד:
שמני רגל בפני עצמו לענין פז"ר קש"ב: פייס בפני עצמו, זמן בפני עצמו, רגל בפני עצמו, קרבן בפני עצמו, שירה בפני עצמו, ברכה בפני עצמו.	[תניא]											■	■	◊	מד: